

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 15, červenec 2013

Slovo starosty. Bezpečí a jistota pro seniory.

Policie vydala pokyny, které mají sloužit jako průvodce bezpečným životem seniorům, kteří jsou jednou z nejohroženější skupinou obyvatel. Senioři jsou podváděni přímo u svých domovů různými lacinými triky nebo prodejními výlety, kdy jsou lákáni k uzavírání pochybných kupních smluv.

Bezpečný dům nebo byt.

zamykejte vstupní dveře a zavírejte okna, i když odcházíte třeba jen na chvíli, umístěte okolo domu lampy s čidly reagujícími na pohyb v okolí domu.

Sám doma.

nikdy neotvírejte dveře, nevíte-li, kdo je za nimi
nikdy nepouštějte do domu cizí lidi
nebuďte důvěřiví k různým podomním prodejcům, kteří nabízejí levné zboží nebo služby a nepodepisujte s nimi žádné smlouvy
dobré vztahy se sousedy jsou jedním z nejlepších způsobů, jak zabezpečit svůj dům.

Bezpečně na ulici.

noste sebou jen nezbytnou hotovost
nenechávejte peněženku na vrchu tašky
mějte odděleny doklady od peněz.

Bezpečně v dopravních prostředcích.

vyhněte se čekání na osamělých zastávkách a po setmění hledejte místo v blízkosti dalších cestujících.

Osobní doklady, platební karty, vybírání peněz.

zachovávejte v tajnosti svůj PIN
je lepší tyto transakce provádět za přítomnosti někoho vám blízkého.

Přišli jste o doklady? Kde nahlásit ztrátu?

ztrátu občanského průkazu, řidičského průkazu a cestovního pasu hlásíme na obecním úřadu svého trvalého bydliště, krádež těchto dokladů na Policii ČR

ztrátu či krádež platební karty hlaste telefonicky příslušné bance
ztrátu či krádež průkazu zdravotní pojišťovny hlaste u své pojišťovny.

Když už se něco stane.

Pokud se jedná o závažnou situaci, volejte ihned policii, zachovejte klid a hlaste vaše příjmení a jméno a telefonní číslo přesnou adresu
popište co se stalo a vše ostatní na co budete tázáni.

Vážení občané, obdrželi jste od obecního úřadu dvě samolepky. Červenou umístěte na svou poštovní schránku nebo na vstupní dveře – zvenku! Modrou – na dveře zevnitř a to tak, abyste ji měli přímo na očích!

Váš starosta

Společenská rubrika

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší! V červenci oslaví své narozeniny paní **Zdeňka Picková**. V srpnu bude mít své narozeninové jubileum paní **Alena Kuntová**, paní **Stanislava Šanderová** a paní **Marie Mejdrová**, v září potom pan **Jan Štrauf**.

Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci!

Pranostiky na červenec:

Dne 2.7. Když na Navštívení Matky Boží prší, čtyřicet dní se voda vrší.

Dne 4.7. Prší-li na Medarda a Prokopa, shnije mandel i kopa.

Dne 10.7. Jaká povětrnost na Sedm bratří, taková po sedm týdnů patří.

Dne 13.7. Na Markétu obyčejně těžké bouřky přicházejí.

Dne 18.7. O svatém Kamilu slunce má největší sílu.

Dne 20.7. Svatý Eliáš přichází s deštěm nebo s bouřkou.

Dne 25.7. Na svatého Jakuba, brambor prvá úroda.

Co červenec neuvaří – srpen nedopeče.

Když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima skvěje.

Na mokrý červenec následuje bouře a krupobití.

V červenci déšť a slunečná pohoda – hojná v příštím roce úroda.

SDH Ohnišťany

Vás zve na výstavu a průvod k výročí 130 let založení SDH
dne **3.8.2013**

Program:
8:00 - 16:00 Výstava věnovaná historii i současnosti SDH
 Po celý den si můžete s dětmi vyzkoušet práci s hasičskou technikou před Hasičským domem
od 15:00 bude hrát Dechová hudba z Hořic (dále i v průvodu)
16:00 Pietní průvod k pomníku padlých – položení věnce
 - poté se průvod odebere k zehňání sochy Svatého kříže a praporu SDH
 - zakončení bude v Obecní hospodě na výroční schůzi SDH

Drobné občerstvení zajištěno v Hasičském domě do 15:50

SDH Ohnišťany

Vás zve na oslavu výročí 130 let založení SDH
dne **10.8.2013**

Program:
8:00 - 9:00 Prezentace pozvaných jednotek SDH na fotbalovém hřišti
9:15 - 12:30 Soutěž požárních útoků
Mezi 12:30 - 13:00 - Vystoupení Soviček ze Sovětic
13:00 - 14:00 Štafeta 4x100 člunkově
 Po skončení štafet ukázka hašení hořícího domečku
15:00 Vyhlášení výsledků
17:00 Fotbalové utkání
Od 20:00 Poutové posezení s hudbou

Občerstvení po celý den zajištěno

Povodně 2013 v Ohnišťanech

Celé letošní jaro bylo nepředvídatelné, alespoň co se počasí týká. Události prvního červnového víkendu jsou však něco, na co nebude naše obec vzpomínat s láskou. Na vesnici udeřila povodeň nejen v naprosto nevypočitatelnou dobu, ale navíc s takovou intenzitou, jakou žádný z občanů nepamatuje. Vývoj dne „D“, neděle 2. června byl již od rána velmi netradiční. Okolo páté hodiny ranní byl naší jednotce vyhlášen poplach. Jednalo se o odčerpávání vody v nedaleké Šaplavě. Divné bylo nejen to, že dispečink povolal naši jednotku, ačkoliv ví, že máme cisternu v opravě, ale také lokalita. Všem vrtalo hlavou, kde se v Šaplavě vzalo tolik vody. Skutečně tam však byla a bylo nutné ji odčerpat. Tohoto úkolu se zhostilo 5 členů SDH Ohnišťany. Po úspěšném zvládnutí zásahu se jednotka vrátila do obce, kde pokračovala

plynule v odčerpávání vody u domu p. Dejlové, vedle Obecní hospody. Celý problém vyřešilo čerpadlo a vyčištění kanalizační vpusti. Od té doby se situace zhoršovala, jednotka povolávala další síly i prostředky, postupně se začalo s plněním pytlů pískem a jejich následným rozvozem nejen po té části obce, které se říká Na Ohradě, a která byla tradičně nejvíce zasažená, ale také v okolí rybníka, to znamená u Čápů, Šperků, či Novotných. Několik pytlů se použilo na ochranu před vodou u paní Klovové u nádraží, u pana Štíbra a zbytek zamířil na nedalekou Pašku, která spadá také do naší jurisdikce. Protože voda vytvářela stoupala, v některých

domech se započalo se zvedáním vybavení domácnosti na špalvy, či palety. U Zummerů, kde byla situace zdaleka nejhorší, jsme přistoupili k odčerpávání vody, které mělo zpomalit stoupání hladiny uvnitř domu a poskytnout tak co nejvíce času na záchranu majetku. Pro nelepšící se situaci majitel domu rozhodl, že i s manželkou, psem a několika nezbytnostmi dům opustí, alespoň do doby, než povodeň ustane. Cca o půlnoci bylo rozhodnuto, že se voda přestane odčerpávat, neboť boj s živlem byl předem prohranou bitvou.

Na druhý den, 3.6. již voda počala ustupovat a tak se pomalu mohlo začít s odklizením následků. Živel zasáhl jen v Ohnišťanech do vnitřku domů u Zummerů, Šoltysů, Rosůlků, Purmů, Koželuhů, Čápů, Šperků, Novotných, Klovů a nejméně do tří domů na Pašce. S odklizením malých škod si většina lidí poradila sama, hasiči nastoupili pouze tam, kde bylo nutné odčerpat vodu z těžko dostupných míst. Stalo se tak v několika sklepech a v jednom obytném prostoru.

V úterý, 4.6. byla naše jednotka požádána o pomoc se zásahem v nedalekých Starých Smrkovicích. Jednalo se o odčerpání laguny u domu p. Procházky. Po návratu jsme se přesunuli na fotbalové hřiště, kde bylo přistoupeno k odčerpání vody z jezírka vedle nově

vznikajícího přístřešku, kam se stáhla voda nejen od novostavby, ale také z utopeného rohu hrací plochy.

Celkem se na povodních použily tři traktory, dvě osobní auta, několik kalových, jedno ponorné čerpadlo a cca 8 hadic. Dohromady pomáhalo s povodněmi více než 21 osob, které odpracovali celkem přes 300 hodin. Bylo napytlováno více než 400 pytlů s pískem. Ponorné čerpadlo odsávalo vodu celkem 15 hodin, při čemž jeho výkon je 1000 litrů za minutu.

Rád bych touto cestou poděkoval všem, kteří pomáhali nejen s minimalizací škod napáchaných velkou vodou, ale také s následným odstraňováním pozůstatků. Zvlášť velký dík patří těm, kteří pomáhali ostatním i přesto, že jejich majetek byl také v ohrožení.

Voda odnesla spoustu peněz v podobě zničeného majetku a nyní nám nezbývá než doufat v to, že další taková vlna nás již nespláchně. Přesto bychom se měli připravovat na horší variantu – na to, že voda přijde znovu. Pojdme se zamyslet, jak se lépe před povodněmi chránit, co podniknout, aby se nám velká voda příště vyhnula? David Snopko

Vážení čtenáři,

nechte si, prosím, volný den dne 3. srpna a zúčastněte se chvíle, kdy bude slavnostně předán veřejnosti a zároveň zehnan Svátý kříž v Malých Ohnišťanech. Sice je opravená socha na svém místě už několik měsíců, ale teprve nyní se našla vhodná a dostatečně sváteční chvíle v rámci oslav, které jsou připraveny místním Sbořem dobrovolných hasičů k výročí založení jejich sboru. Socha byla odborně restaurována akademickou sochařkou Kateřinou Čihákovou – Myškovou. Vzniklé náklady byly financovány Evropskou unií z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Zvonice byla nově vyrobená p. Fučíkem ze Šaplavy. Původní zvon byl odborně opraven zvonařem p. Velehrachem z Hořic v Podkrkonoší.

A toto vše obstaral a zařídil starosta naší obce p. Milan Pešta a nebylo to málo práce – to mi věřte! V Novém Bydžově byl na jednání 3x, rovněž 3x v Nepolisech, 3x v Hradci Králové, 1x byl kontrolní den v Chlumci nad Cidlinou, 3x na Státním zemědělském intervenčním fondu v Hradci Králové. Na obecním úřadu v Ohnišťanech se konala 4 jednání, zaměřená především na financování oprav z dotace. Těm byla přítomna i pí. účetní Košovcová. Kromě toho vyřídil telefonem 21 náležitostí, které se týkaly tohoto objektu. Celek však vypadá moc dobře a každého snad těší, že už nehrozí zřícení této staré památky, případně zranění někoho, kdo by se zrovna v její blízkosti pohyboval. Nikoho nenapadlo, že je toto místo až nebezpečné! Teprve vřímaví sousedé na tuto skutečnost upozornili. Ale, teď už je to pouze hezké místo a láká k zastavení.

Až se tam 3. srpna sejdem, postojíme a představíme si dobu před 212 roky, kdy tu stáli naši předkové a plní pokory tu vzdali své díkyvdání! Udělejme to i my a představme si, kolik generací Ohnišťáků se tu během těch mnoha let zastavilo a kolik jich tu v dalších letech ještě bude stát! Lépe řečeno dnešním jazykem – zde bude mít svůj „happening“. Jen aby všechny ty další generace věnovaly starým památkám tolik péče a údržby, jako jim dáváme v současné době my! L.Š.

Zpráva o zasedáních obecního zastupitelstva:

Obecní úřad sděluje, že –

18. veřejné zasedání se konalo dne 10. dubna 2013

19. veřejné zasedání se konalo dne 29. května 2013

20. veřejné zasedání se konalo dne 19. června 2013

Upozornění!

Uzávěrka příštího zpravodaje bude 20. září 2013.

Další pozvání ...

V předcházejícím článku jsem Vás zvala k soše Svatého kříže na 3.srpna. A ten samý den bude i jinak důležitý! Stane se to u pomníku Padlých! Vlastně – ono se nic zvláštního nestane, pouze rodina Mejdrova a s nimi příbuzné rodiny pocítí satisfakci. Vás všechny ostatní prosím – všimněte si, že na desce padlých, zemřelých a umučených za 2. světové války, přibýlo ještě jedno příjmení. Je to ohnišťanský rodák pan František Mejdr z čísla popisného 6, který po studiích založil svou rodinu v Ústí nad Orlicí a z Ohnišťan odešel. Nikdy však na svůj domov a ohnišťanskou školu nezapomněl a vyjadřoval to různými dary, které posílal zdejší škole. Nevím, proč jeho rodná obec tak trochu zapomněla na něj, ale snažíme se to napravit.

Psala jsem o panu Mejdrovi v Ohnišťanském zpravodaji č.6 / 2011 a stále jsem připomínala, že oněch obětí nebylo sedm, ale osm. Pan František Mejdr zemřel dne 4.března 1942 v Osvětimi. Současné Obecní zastupitelstvo tedy využilo slavnostní příležitosti a seznam byl doplněn. Vzdává tak čest svému občanu a rodákovi panu Františku Mejdrovi! L.Š.

Nebezpečí pro děti ?

Nemohu si tento názor nechat pro sebe! Dozvěděla jsem se ho o velikonočním pondělí. Po obědě přišli na pomlázku dva tatínkové, aby popřáli – no, to není důležité, s jakým přáním přišli, ale zajímavý je následující rozhovor. Ptala jsem se jich, proč nebyly jejich děti u nás koledovat a dostalo se mi – docela alarmující odpovědi, že děti ze „Starejch“ nechodí do „Malejch“, protože mají od svých rodičů zákaz chodit po silnici. Svým provozem a neukázněnými řidiči je pro děti nebezpečná.

Zarazilo mě to a hodně jsem o tom přemýšlela. Vzpomněla jsem i na to, že na jednom zasedání Obecního zastupitelstva přednesl starosta obce nabídku nějaké firmy na zabudování měřičů rychlosti v obci a jak jsme všichni toto odmítli kvůli vysoké ceně tohoto zařízení. Udělali jsme chybu? Ohrozili jsme tak děti? Zvýšilo by to bezpečí ve vsi?

Asi by to nejlépe vyřešil chodník, ale má na takovou stavbu vůbec obec peníze?

Bylo by zajímavé slyšet Vaše názory, milí spoluobčané! Snad existuje ještě jiné řešení – sdělte nám je, prosím, vždyť bezpečí dětí je opravdu věcí nás všech! Nebudeme přeci čekat až se nějaké neštěstí stane – pak bude pozdě se touto otázkou zabývat! L.Š.

Vyjádrění starosty obce !

Vzhledem k zvýšenému pohybu dětí na komunikaci starosta na základě jednání s PČR – Di Hradec Králové zajistil umístění nových fluorescenčních značek A 12 – pozor děti a tyto značky budou také namalovány v obou směrech na komunikaci, až bude vhodné

počasí. Dále byla nařízena okamžitá regulace vegetace u komunikace. V současné době je také v jednání umístění značek snížení rychlosti v prostoru dětského hřiště, protože především uvnitř obce řidiči nedodržují předepsanou rychlost a to hlavně směrem k fotbalovému hřišti a je to častou oprávněnou připomínkou občanů.

Aleluja – bude nás víc ...!

V naší obci se buduje! Upravují se k bydlení domy a staví se nové. A co je hlavní, přistěhují se noví obyvatelé!

Opravuje se dům číslo popisné 53 a měli by se tam brzy přestěhovat 2 – 3 lidé!

Tento dům je velmi starý – nejméně 400 let. Jen podobu získával postupně jinou. Vyrůstala v něm také na příklad Marie Procházková dříve Kvasničková, narozená roku 1857 – známá mecenáška místních hasičů a asi nejbohatší žena ze vsi. Byla nájemnicí veřejné kanalizace a veřejných záchodků v Praze. Poslední obyvatelkou byla paní Eliška Kyselová rozená Bydžovská. Na ni se všichni pamatujeme! V mládí

vynikala svou inteligencí, uměla krásně malovat a měla perfektní rukopis. Studovala obchodní akademii a do školy dojížděla do Hořic – nebo Jičína? Jednou ráno dobíhala vlak, vzala to přes most a byla zachycena vlakem a zraněna přímo do hlavy. Dlouho bojovala o život, ale všechno se spravilo. Jenom zůstala od toho úrazu poněkud zvláštní – jakoby se všechny její vlastnosti a způsoby – no, jak to jen říci – zvýraznily! Zemřela 2.9.2010.

V čísle popisném 140 se také všechno připravuje na nastěhování nové čtyřlenné rodiny. Dům byl postaven v roce 1928 panem Myslivečkem. Celý život v něm prožila jeho dcera Vlasta Ouzká se svou rodinou. Odstěhovala se ke své dceři do Sobčic.

Také v domě číslo popisné 1 se buduje byt k trvalému bydlení. Dost dlouho byl dům neobydlen a tak to asi bude pracné a náročné, aby vše vyhovovalo požadavkům a nárokům dnešní doby. Staří Pišovi mají určitě radost! Tam – nahoře!

Další dům – č.p. 18 – si také řekl: „Dost! Chci vypadat jinak – líp – a pak se do mne – majitelé určitě natrvalo přistěhují!“ A majitelé ho poslechli a už na tom pracují! Ludvíkovi – tam někde na obláčku – se na to s potěšením dívají!

Na parcele domu číslo popisné 45, dříve Trubačovi, vyrůstá úplně nový moderní dům. Stále se v něm intenzivně pracuje a přistěhují se tam asi brzy jeho noví majitelé. Protože jsou to mladí lidé, jistě se jejich počet rozroste. Po původních majitelích Tomáškových dům kdysi koupili Trubačovi, v několika generacích tesaří. Domek měl smůlu, mnohokrát vyhořel a i jeho definitivní zmar způsobil v roce 1977 opět oheň. Teď je dům nově umístěn v jiném prostoru, trochu západně a spíš severozápadně od původního.

Další, úplně nový dům vyrůstá na bývalém čísle popisném 141. Tam, kdysi žili Stuchlíkovi a Duškovi. Novostavba je teprve v počátku a tak se jeho vzhledem necháme překvapit. Stavebníkem je svobodný mladý muž a tak se předpokládá, že tam brzy přivede hospodyně. Zatím poslední stavba domu se chystá na parcele bývalého domu číslo popisné 123. Také čekáme, jako podobu bude mít! Důležité je, že tam stavebník přivede svou manželku a dceru – roztomilou Markétku.

Až všechno toto úsilí a práce skončí, mělo by nás ve vsi žít asi o dvanáct víc! Ráda bych všem popřála do jejich stavebních snah jen to dobré! Vyslovím přání, které jsem četla na domě, kolem kterého jsem chodila denně do práce a v tomto přání je obsaženo všechno:

„Ať je od tohoto domu daleko vzdálen zloděj, oheň a závist. Ať je mu blízke zdraví s úspěchem a božím požehnáním!“ L.Š.

Jak to vlastně bylo s krádeží v kostele?

Kdykoliv vstoupím do ohnišťanského kostela, tak se nejdřív podívám

na prázdná místa na zdi, kde chybí čtyři obrazy v Křížové cestě – nebo také v Kristově cestě utrpení. Ze 14 obrazů, které tuto Cestu tvoří, jich zůstalo pouze 10. Čtyři byly odcizeny.

První chybějící obraz má název – Ježíš na smrt odsouzen.

Druhý – Ježíš bere na sebe kříž.

Pátý v Křížové cestě a třetí ukradený – Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši kříž nésti.

Šestý – Veronika podává Ježíši potní roucho.

Dnes už se nedá zjistit, kdo obrazy odnesl, ale zajímají mě jiné věci. Předně, kdy se to stalo! Jak jsem se tak poptávala, tak asi před 21 léty – snad v roce 1992. Za druhé bych ráda věděla, proč byly odneseny právě tyto obrazy? Říká se, že asi ty ostatní nešly sundat ze zdi, že byly „nedobytné“ upevněny. Moje sestra mi říkala, že tehdy slyšela povídat, že pouze ty čtyři byly vyřezány ze dřeva, ostatních deset jsou pouze sádrové odlitky. Ty potom byly pro znalce bezcenné. Mě by ale nejvíc zajímalo, zda tato krádež byla oznámena policii a zda bylo vedeno nějaké vyšetřování a je-li tato událost někde zaznamenána. Občas se ve sdělovacích prostředcích objeví obrázky nalezených předmětů, jejich krádež nebyla ani nahlášena a nikdo se k nim nehlásí! Ztráta těchto obrazů a dalších kostelních předmětů – na příklad hlavičky anděličků z prostoru kolem oltáře – jsou pro náš kostel nenahraditelné i když třeba nemají velkou uměleckou hodnotu.

Na tuto otázku nám může odpovědět jedině církev. Snad by to mohl zjistit pan kaplan Barborka, který je našim čtenářem. L.Š.

Vzkaz do roku 2018 ...

Prosím, zapamatujte si, že tento rok bude pro Ohnišťany opravdu významný! Bude to 700 let, kdy naše obec byla dle historie a písemného doložení založena.

Tato písemná zmínka má vztah k tvrzi na Zámečku. A je otázkou, zda zemani Ohnišťkové pojmenovali zdejší sídliště podle sebe nebo už to tehdy Ohnišťany byly a tehdejší páni na Zámečku se pojmenovali Ohnišťkové podle tohoto místa!

Je však jisté, že tento katastrální prostor byl už v té době dávno osídlen. Nejsou o tom však žádné písemné důkazy! Při archeologických vykopávkách však zde byly nalezeny předměty z neolitu, starší doby římské a hradištní a blíže nezařaditelného pravěku. Bylo to osídlení veliké a rozsáhlé!

V písemných dokladech je také zmíněna Lhota Ohnišťanská – severně od obce a to v roce 1386, ale už v polovině 16. století je uváděna jako „pustá“.

Také se lze dočíst o tom, že nálezy z pohřebiště starší doby římské daroval v roce 1903 majitel pozemků – pan Edmund Kadlík – do sbírek Národního muzea, kde jsou uloženy pod lokalitou „Ohnišťany (u Nového Bydžova)“. Je to

56 bronzových a železných předmětů a je tu zachováno 8 hrobových celků. Jeden hrobový celek je uložený v Městském muzeu v Novém Bydžově.

Zde se musím na chvíli ve svém povídání zastavit a vyslovit velikou omluvu dávno už zesnulému panu Kadlíkovi. Ve starých obecních zápisech je uvedeno, že při drénování polí u Podlesí v roce 1903 byly objeveny nálezy, ale tehdejší majitel Podlesí je bez povšimnutí nechal naházet zpátky do výkopů a nevěnovala se jim pozornost. Čas ukázal, že to tak nebylo a pan Kadlík vše nechal pečlivě dopravit k odborníkům, a tak vlastně tuto část historie zachránil.

Byl to nálezy jedinečný svého druhu a panu Kadlíkovi za to patří velký dík od nás všech, koho minulost jen trochu zajímá! A koho by nezajímalo to, že v době, kdy byl v Jeruzalémě ukřižován Ježíš Nazaretský, tak kolem Ohnišťan byli asi římsí vojáci? A byli to lidé zcela jiné kultury i náboženství – vždyť křesťanství tehdy ještě nebylo! Opět v jiných zápisech uvádí pan Hanuš legendu o tom, jak v místě nynějšího Podlesí byl kdysi posvátný háj s prastarým stromem z dob pohanských a k němu lidé přinášeli své oběti. Ono to všechno do sebe zapadá – jen o tom moc málo víme a málo se o to zajímáme!

Snad celé toto vyprávění přispěje za pět let k tomu, že bude uspořádána důstojná slavnost a každý se posune ve svých vzpomínkách a představách o 700 let zpátky. Je třeba najít partu nadšenců, která se postará o to, že každému tato chvíle něco přinese a trvale zanechá v jeho myšlení a vzpomínkách a toto jednou předá dalším generacím
L.Š.

Je něco mezi nebem a zemí ?

Představme si docela obyčejný lednový den, plný mrazu, slunce a sněhu! Stojíme na malém hřbitůvku a naše myšlenky jsou soustředěné na rakev, připravenou ke spuštění do hrobu. Skupina muzikantů vyhrává a jednotliví účastníci smutečního obřadu přicházejí a kladou k rakvi květiny. Nejbližší rodina stojí se sklopenými hlavami a tiše se loučí se svou nejstarší příbuznou. Všichni čekáme na pana faráře, až přijde a provede smuteční obřad. Objeví se ve hřbitovní bráně a najednou se stane něco naprosto nečekaného! Celý poklid toho dne zmizel a ozval se silný hukot! Všichni jsme čekali, že kdosi vjede na hřbitov a rozestupovali jsme se. Hukot ještě zesílil, ale nikde nic! Jen panu faráři ulétla čapka. A všechny stromy na hřbitově ze sebe setřásly sněh. Rázem jsme byli zasypáni sněhem, a když jsme ho ze sebe oklepali, tak jsme viděli pana faráře stát nad rakví, ale vůbec jsme ho neslyšeli. On nám jen rukama naznačoval, abychom šli k němu blíž a pokoušel se o proslov a obřad. Po chvíli to vzdal, pronesl modlitbu, pokropil svěcenou vodou rakev a skončil. Každý jsme se poklonil ještě před otevřeným hrobem a odcházel. Nikdo dost dobře nechápal co se vlastně stalo, jen dcery zemřelé paní klidně stály a tiše si říkaly: to byla maminka – přišla se podívat, zda jsme udělali všechno tak, jak si přála! Myslíte, že to není pravda? Ale ano, stalo se to 17.ledna tohoto roku na hřbitově v Lískovicích při pohřbu paní Marie Bimové z Terezíných Darů č.p.39, která zemřela ve svých 92 letech. Nevěříte? Ale já u toho byla a ještě dnes si kladu otázku – co jsme to vlastně v té chvíli zažili?
L.Š.

Ti jsou také naši

V roce 1931 vedl p. starosta Hanuš ohnišťanské rekruty k odvodu.

Tři jsem z nich nepoznala:

1. nahore zleva – Šoltys Josef č.p.32, - , - , Petřina Matěj č.p.39, - ,
2. řada - - , Novotný Jaroslav č.p.104, Sucharda Stanislav č.p.43
Popek Bohuslav č.p.2, Horák Josef č.p.134, Horák Václav č.p.134,
Hlaváček Rudolf č.p.144, Bydžovský Josef č.p.20

sedící zleva – Rosůlek Jaroslav č.p.74, Šoltys František č.p. 32 ,Hanuš Josef – starosta – č.p.44, Špalek František č.p.116,Popek Václav č.p.54
Piša Josef č.p.1.

Hoří – hasiči jedou

Ohnišťanský sbor dobrovolných hasičů v letošním létě chystá velké oslavy na počest 130. výročí svého založení. Nějak mi to nedá a vše, co vidím napsaného o hasičích vůbec, si hned zapisuji, protože se mi to zdá zajímavé. Snad i vy, milí čtenáři, si rádi přečtete, jak tato myšlenka vznikla a vyvíjela se až do dnešních časů.

O kohortách vigilů, to je jednotkách lidí určených k hašení ohňů, se píše už v roce 64 našeho letopočtu. Vigilové byli dobře vycvičení, organizovaní, měli vojenské uniformy, armádní výcvik, drill a plat 360 denárů za rok. Kdo z nich zradil, byl popraven. Služba vigila trvala 20 let. Ke své práci používali žebříky, háky, bourací nástroje, lana, stříkačky, koše a vodou a octem napuštěné pokrývky a kůže.

A jaké to bylo ve střední Evropě v 12. století? V době, kdy není kanalizace, ani čerpadla, ani profesionální hasiči? Pomáhá, kdo má ruce, nohy a sílu! Někdo nosí kbelíky s vodou a vrhají je do plamenů. Profese hasičů se neobjeví dalších dlouhých 700 let. Zato už 800 let se vypráví o svatém Floriánovi, který žil v letech 250 – 304 n.l., patrona hasičů, komínků a zedníků. Byl ochráncem proti požárům a často býval námětem pro výklenkové plastiky, které měly ochraňovat dům. Byl vězněm pro víru, protože toužil po mučednické smrti. Byl svržen z mostu do řeky Enže – s kamenem na krku.

V Londýně, dne 2.září 1666, po velkém požáru, který zničil 13.200 domů, 87 kostelů, 6 kaplí, Královskou burzu, katedrálu svatého Pavla a 4 mosty přes Temži, vydal král Karel II, zvláštní příkaz, který důrazně zakazoval jakoukoliv manipulaci s otevřeným ohněm, který platí až dosud.

V roce 1672 holandský vynálezce Jan van der Heyden dostal nápad vyrobit z kůže 15 metrů dlouhé hadice s mosazným kováním jako spojením. O 27 let později při audienci u francouzského krále Ludvíka XIV., představuje pumpu i s hadicemi. Krále nápad nadchl, vynálezce podpořil a tak v Paříži vznikla

Revoluční garda – vůbec první profesionální hasičský sbor na světě.

V roce 1850 byl Ferdinand Leitenberger v Zákupích v severních Čechách požádán městskou radou, aby založil dobrovolný hasičský sbor, vůbec první v tehdejší Rakousku. Později vydá tento rytmistr odbornou brožuru „Dobrovolné hasičské sbory“, která se stane cennou pomůckou pro všechny sbory.

Dnes existují dobrovolníci po celém světě. Ve Spojených státech je jich 71% ze všech hasičů, v Německu fungují v každém městě, v Rakousku jde o 320.000

registrovaných mužů a žen, v Japonsku jde o 920.000 dobrovolníků.

A když se dnes – v roce 2013 – chce stát někdo profesionálním hasičem?

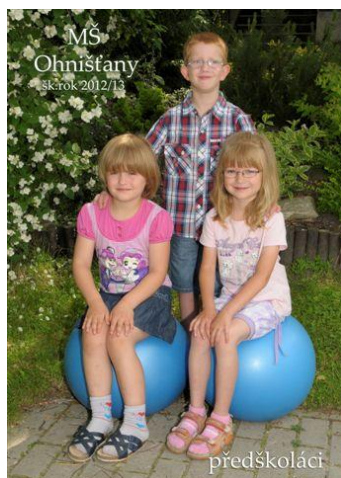
Česko má celkem 10.663 členů Hasičského záchranného sboru – HZS. Pracují 37,5 hodiny týdně, mají 6 týdnů dovolené a nejrůznější výhody. Těší se mimořádně úctě za to, že nastavují své životy. Co člověk musí splnit, aby byl přijat? Musí být starší 18 let, bezúhonný, mít minimálně maturitu a být fyzicky a zdravotně způsobilý, nesmí být členem žádné politické strany.

Základní vybavení každého hasiče je:

spodní prádlo – asi 2.000 Kč, staniční oděv 2.000 Kč, zásahová přilba 6.000 Kč stejně jako obuv, zásahový ochranný oblek 15.000 Kč. Celkem 31.000 Kč bez DPH.

Dle Jana Zelenky zpracovala L.Š.

Mateřská škola

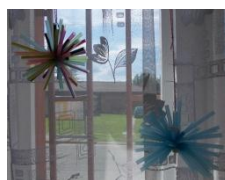
V letošním šk.roce jsme se rozloučili s těmito školáky – **Eliška Bydžovská z Ohnišťan, Ondřej Šoltys z Loučné Hory, Karolína Šťastná a Julius Banda ze St. Smrkovic, Roman Barták ze Šaplavy.** Při rozloučení s tématem „Z pohádky do pohádky“ byli přítomni však jen Ti, které vidíte na fotografii. Přestože se letos teplota na teploměru vyšplhala až na 35 stupňů ve stínu, my jsme to ve školce nevzdali a s našimi budoucími školáčky jsme se rozloučili podle pravidel. Naše putování „Z pohádky do pohádky“ jsme zahájili představením **pirátské loutkové pohádky „O statečném kapitánu Ploutvičkovi“**, kterou nám přijeli zahrát herci z Pernštejna. Následně jsme se přemístili na školní zahradu, kde proběhla „malá rodinná olympiáda“. Rodiče s dětmi vytvořily tříčlenná družstva a daly se do soutěžení. Měly možnost vystřídat několik stanovišť – střelbu na branku, shazování plechovek, hod do koše, házení kroužků a lukostřelbu. Za své výkony byly odměněny „perníkovými medailemi“, které si upekly děti s paní učitelkou a paní kuchařka jim je ozdobila. Věříme, že se odpoledne všem líbilo. Ještě nás čeká **výlet do Měníka na koníky** a pak se již rozprchneme na prázdniny, které si jistě všichni pěkně užijeme.

Zaměstnanci i děti z Mateřské školy v Ohnišťanech přejí všem krásné a pohodové léto.
Ilona Tučková, řed.školy

Domácí dílnička

Díky paní Ivě Syřišťové funguje skvěle Domácí dílnička. Děti se nemohou každých 14 dní dočkat, kdy už půjdou tvořit.

Ohnišťanský fotbal – jaro 2013

Po podzimní části sezony jsme figurovali na šesté příčce celkové tabulky 3. třídy Hradeckého okresu. Do zimní přípravy pod vedením trenérů Hlavatého Marcela a Vlasatého Milana nastoupilo kromě tradiční kostry týmu několik nováčků. Jedním z nich byl Petr Remsa, který k nám přestoupil z Červeněvse. Rovněž jsme uskutečnili přestup Filipa Kmínka, který v našem týmu na podzim již hostoval z Kobylic. Z mládežnických soutěží přišel další nadějný fotbalista Hlavatý Marcel, který nastupoval rovněž v rámci střídavého startu v dorostu Červeněvse, avšak je našim kmenovým hráčem. Všichni se v týmu úspěšně zabydli a stali se jeho pevnou součástí.

Výsledky přípravných zápasů nevěstily do nadcházející části sezony nic dobrého, protože se nám ze tří zápasů povedlo vyhrát jen v jednom případě. Původní plány byly, že budeme okupovat lepší polovinu tabulky a rychle si zajistíme záchranu soutěže. Místo toho přišlo příjemné překvapení a hlavně pohledný a kombinační fotbal, jehož výsledkem byl posun v tabulce vzhůru. Do předposledního kola jsme byli jediným neporaženým týmem jara a neustále si udržovali šanci na postup do okresního přeboru, tím že jsme se drželi na třetí příčce tabulky, která jako poslední postup zajišťovala. Síla našeho týmu je hlavně v rovnováze mezi mládím a zkušeností, což podtrhuje dobrá práce trenérů a v neposlední řadě výborné výkony našeho brankáře Mírka Šoltyse. Tři kola před koncem soutěže však přišla hodně smolná remíza 2:2 v Kobylicích, kdy soupeř vyrovnával v posledních minutách zápasu. Spadli jsme na čtvrté místo tabulky a postup tak už neměli ve svých rukou. Bohužel náš nejbližší konkurent v tabulce už do konce sezony nezaváhal a tak na nás zbyla první nepostupová příčka.

I přes tento smutný konec sezony ji musíme považovat za povedenou. a pokud budeme pokračovat v jarních výkonech, můžeme se pokusit postupové příčky atakovat i v příštím „fotbalovém“ roce, i když postup už bude o mnoho složitější, protože od příště již zřejmě nebudou k dispozici 3 postupová místa, tak jako tomu bylo letos z důvodu reorganizace soutěží okresu HK.

Avšak nejenom fotbal byl na jaře náplní činnosti TJ Ohnišťany. Ve spolupráci s OÚ Ohnišťan došlo k výstavbě přístřešku pro společenské akce a odpočinek v areálu hřiště. Stavba si vyžádala nemalé úsilí nejen členů TJ, ale i ostatních občanů Ohnišťan, za což bych všem, kteří se brigádnických prací účastnili, chtěl mnohokrát poděkovat. Odvedl se skutečně kus dobré práce.

Za TJ Ohnišťany Lukáš Bezvoda

Přístřešek na hřišti.

Letos, jak jsem se již zmiňoval v minulém čísle zpravodaje, se budoval přístřešek na hřišti. Je to zařízení, které naše vesnice postrádala. Vždyť se zde již konala první akce – závěr velice úspěšné fotbalové soutěže, obzvlášť té jarní části. Fotky z této akce si můžete prohlédnout dále. Další akce budou následovat. Bude to turnaj starých gard – Memoriál Ládi Kánského, dále Turnaj v malé kopané, hasičské oslavy, které vycházejí na pouť, určitě bude spousta dalších. Přesto, že tento přístřešek se dělal **pro celou obec**, tak jsem slyšel spoustu hlasů – no jo, obec cpe zase do sportovců, Pepovi Šulcovi se staví další hospoda a.t.d.. Přesto pouze díky účasti sportovců a jejich příznivců na všech brigádách se toto dílo zdařilo. Málo kdo z ostatních občanů obce na brigádu přišel. Z hasičů tam snad chodili dělat jen Zdenek a Tomáš Chalupovi, také David Snopko. Obrovský podíl na tomto díle má Martin Jeřábek, který zajišťoval stavební dozor, dále veškerý materiál na dlažbu, štěrk, písek, cement, odpady, stavební techniku a vše ostatní. Samozřejmě také Marcel Hlavatý, Petr Kopáč, Vašek Vrba, dvě dokončovací brigády zorganizoval Pepa Šulc. Na odborných pracích se pravidelně zúčastňovali Petr, Pavel a Mirek Šoltysovi. Ignác Šimurda má rovněž velký podíl na tom, že se pokládka dlažby vůbec rozjela a nebyť Vaška Bydžovského, asi by se dokončení vůbec nestihlo. A to se vše zpozdílo alespoň o 14 dní díky povodni, která hřiště i kabiny hodně postihla. Upozorňuji, že za obec i za sportovce děkuji úplně všem, kteří se zúčastňovali. Většinu kluků neznám jménem, na prvních brigádách v zimě jsem nebyl, a tak alespoň zveřejňuji několik záběrů jako vzpomínku na myslím že velmi úspěšnou akci.

Jan Bucek

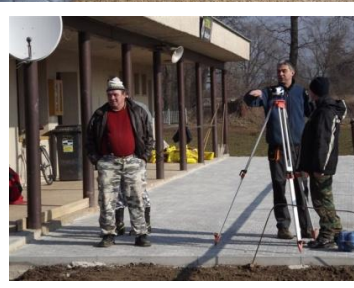
Velké díky úplně všem, kteří se brigád zúčastňovali.

Takto to vypadalo na hřišti o povodních

A takhle se začínalo

Několik záběrů ze začátku – poděkování všem, kteří se zúčastnili, i těm, kteří se na záběrech nenajdou

TJ OHNIŠŤANY pořádá tradiční turnaj v MALÉ KOPANÉ O pohár starosty obce Ohnišťany

Sestavte svůj tým a přijďte do Ohnišťan pro pohár a sud piva pro vítěze.

Datum turnaje: 20. Července 2013

Místo: Hřiště v Ohnišťanech

Zahájení: 08:00

Startovné: 800 Kč

Informace přihlášky na tel.: 777 673 831

A tady je výsledek celého snažení – několik momentů z odpoledne a večera 22. června.

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan